

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Constantin Alerguș, Ion Druță,

a judecat fără citarea părților recursurile ordinare declarate de avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpaților Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, avocatului Pavel Zamfir în numele inculpatului și a inculpatului Alexandru Hîncu și avocatului Roman Medeleanu în numele părții vătămate SRL „Rotary Group”, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Rîhlea Vitalie xxxxx, născut la xxxxx, originar xxxxx, domiciliat în xxxxx;

Rîhlea Eduard xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx;

Rîhlea Dumitru xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în r-nul Edineț or. Cupcin str. M. Sadoveanu 2
și

Hîncu Alexandru Vasile, născut la 13 noiembrie 1970, originar și domiciliat în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.09.2013 - 06.06.2014;

Instanța de apel: 25.06.2014 - 01.10.2015;

Instanța de recurs: 28.12.2015 - 05.04.2016;

Instanța de apel: 07.06.2016 - 25.09.2017;

Instanța de recurs: 14.12.2017 - 13.02.2018.

Asupra recursurilor în cauză, în baza actelor din dosar, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 06 iunie 2014, **Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea** au fost achitați de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(2), 191 alin.(5), 42 alin.(3), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpați.

Alexandru Hîncu a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(3), 191 alin.(5), 42 alin.(5), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal, din motiv că faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

Acțiunea civilă înaintată de SRL „Rotary Group” privind încasarea de la inculpați a prejudiciului material și moral a fost respinsă, ca neîntemeiată.

2. De către organul de urmărire penală, Vitalie Rîhlea a fost învinuit că, în perioada de timp 13 martie 2010 – 16 martie 2010, în calitate de autor, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Alexandru Hîncu în calitate de organizator și Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, urmărind scopul delapidării averii străine, a realizat intențiile sale criminale în conformitate cu un plan criminal, elaborat de Alexandru Hîncu.

Conform planului criminal, Vitalie Rîhlea, împreună cu Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea la 13 martie 2010 s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoseliț reg. Cernăuți Ucraina, la parcare pazăită de autocamioane situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unei chei duplicat dinainte adaptată de ei, prin scoaterea cipului din cheia originală, care le-a fost transmisă de Alexandru Hîncu, tot în aceea zi, prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care tracta remorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul 15 000 euro, ce aparțineau societății comerciale SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, reprezentată de către asociatul unic Ghenadie Rotaru, care la 13 februarie 2009 i-au fost încredințate în administrare lui Alexandru Hîncu întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire din aceeași dată.

Semiremorca unității de transport a fost încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, în valoare totală de 61 000 euro, care urmau a fi transportate din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă.

În continuare, întru atingerea scopului criminal Vitalie Rîhlea, acționând de comun acord cu Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile lui Alexandru Hîncu, care le coordona acțiunile, au scos din parcare sus-menționată captractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Astfel, Vitalie Rîhlea a fost învinuit că, prin acțiunile sale intenționate, împreună cu Alexandru Hîncu, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, au însușit bunuri în valoare totală de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM, suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, la prețul de 61 000 euro, ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, pe teritoriul Republicii Moldova, Vitalie Rîhlea împreună cu Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile și sfaturile lui Alexandru Hîncu, au transportat

respectivul ansamblu rutier pe teritoriul parcerii din str. Nezavisimosti or. Moghiliiov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, unde, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010.

Eduard Rîhlea a fost învinuit că, în perioada de timp 13 martie 2010 - 16 martie 2010, în calitate de autor, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Alexandru Hîncu, în calitate de organizator și Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, urmărind scopul delapidării averii străine, a realizat intențiile sale criminale în conformitate cu un plan criminal, elaborat de Alexandru Hîncu.

Conform planului criminal, Eduard Rîhlea, împreună cu Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la 13 martie 2010 s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina, la parcare pazăită de autocamioane, situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unei chei duplicat dinainte adaptată de către ei, prin scoaterea cipului din cheia originală, care le-a fost transmisă de către Alexandru Hîncu, tot în acea zi prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care tracta remorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul de 15 000 euro, ce aparțineau SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, reprezentată de către asociatul unic Ghenadie Rotaru, care la 23 februarie 2009 i-a fost încredințat în administrare lui Alexandru Hîncu întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire din aceeași dată. Semiremorca unității de transport a fost încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, în valoare totală de 61 000 euro, care urmau a fi transportate din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă.

În continuare, întru atingerea scopului criminal, Eduard Rîhlea, acționând de comun acord cu Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile lui Alexandru Hîncu, care le coordona acțiunile, au scos din parcare menționată captractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Astfel, Eduard Rîhlea a fost învinuit că, prin acțiunile sale intenționate, împreună cu Alexandru Hîncu, Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, au însușit bunuri în sumă totală de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, a semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei de schimb valutar al BNM suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, estimate la prețul de 61 000 euro, ce constituia

conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX pe teritoriul Republicii Moldova, Eduard Rîhlea împreună cu Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile și sfaturile lui Alexandru Hîncu, au transportat respectivul ansamblu rutier pe teritoriul parcurii din str. Nezavisimosti or. Moghiliov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, unde, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010.

Dumitru Rîhlea a fost învinuit că, în perioada de timp 13 martie 2010 - 16 martie 2010, în calitate de autor, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Hîncu Alexandru, în calitate de organizator și Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, urmărind scopul delapidării averii străine, a realizat intențiile sale criminale în conformitate cu un plan criminal, elaborat de Alexandru Hîncu.

Conform planului criminal, Dumitru Rîhlea împreună cu Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, la 13 martie 2010 s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina, la parcare pazăită de autocamioane, situată în apropierea cafenelei - bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unei chei duplicat dinainte adaptată de către ei, prin scoaterea cipului din cheia originală, care le-a fost transmisă de către Alexandru Hîncu tot în acea zi, prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care tracta remorca de marca „SCHMITZ”, cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul de 15 000 euro, ce aparțineau SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, reprezentat de asociatul unic Ghenadie Rotaru, care la 23 februarie 2009 i-a fost încredințată în administrare lui Alexandru Hîncu întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire din aceeași dată.

Semiremorca unității de transport a fost încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” în valoare totală de 61 000 euro, care urmau a fi transportate din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă.

În continuare, întru atingerea scopului criminal, Dumitru Rîhlea, acționând de comun acord cu Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, la indicațiile lui Alexandru Hîncu, care le coordona acțiunile, au scos din parcare menționată captractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Astfel, Dumitru Rîhlea a fost învinuit că, prin acțiunile sale intenționate, împreună cu Alexandru Hîncu, Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, au însușit bunuri în

valoare totală de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, a semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, la prețul de 61 000 euro, ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX pe teritoriul Republicii Moldova, Dumitru Rîhlea împreună cu Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, la indicațiile și sfaturile lui Alexandru Hîncu, au transportat respectivul ansamblu rutier pe teritoriul parcarii din str. Nezavisimosti or. Moghiliov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, unde, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010.

Alexandru Hîncu a fost învinuit că la 23 martie 2009, de către asociatul unic al SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, Ghenadie Rotaru, i-a fost încredințat în administrare, întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire, autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care avea atașată semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, evaluată la prețul de 15 000 euro, ce-i aparținea societății comerciale menționate.

În perioada lunii februarie și până la 16 martie 2010, Alexandru Hîncu, urmărind scopul delapidării averii străine, în calitate de organizator, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, a elaborat un plan criminal și a realizat intențiile sale criminale.

La începutul lunii martie 2010, Alexandru Hîncu, având în administrare autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, condus de către șoferul Gheorghe Ursachi, se deplasa din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă, în vederea transportării covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, în valoare totală de 61 000 euro, a organizat plasarea unității de transport indicate la parcare pază de autocamioane situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala” din s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina.

Ulterior, la 13 martie 2010, aflându-se în s. Peresecina r-nul Orhei, Alexandru Hîncu primind de la șoferul Gheorghe Ursachi cheile de la unitatea de transport menționată, le-a transmis prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, lui Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, care la indicația lui Alexandru Hîncu, au extras cipul din cheia originală și au executat un duplicat al acesteia.

În continuare, conform planului criminal elaborat, la indicația lui Alexandru Hîncu, la 13 martie 2010, Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina, la parcare păzită de autocamioane, situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unui duplicat al cheii originale, dinainte confecționat, care conținea cipul extras din cheia originală, care le-a fost transmisă de către Alexandru Hîncu, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care avea atașată semiremorca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul de 15 000 euro, ce aparțineau SRL „Rotary Group”, reprezentată de către asociatul unic Ghenadie Rotaru, întru atingerea scopului criminal, Alexandru Hîncu, având intenții comune cu Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, a coordonat prin indicații și sfaturi acțiunile acestora de scoatere din parcare sus-menționată a captractorului de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Astfel, Alexandru Hîncu a fost învinuit că, prin acțiunile sale intenționate, împreună cu Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, au însușit bunuri în valoare totală de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, a semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, la prețul de 61 000 euro, ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX pe teritoriul Republicii Moldova, Alexandru Hîncu a contribuit prin sfaturi, indicații și prestare de informații la transportarea acestora pe teritoriul parcării din str. Nezavisimosti or. Moghiliiov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care

Vitalie Rîhlea să fie condamnat în baza:

- art.art.42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal, la 10 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe

termen de 5 ani;

- art.art.42 alin.(3), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 5 ani.

Dumitru Rîhlea să fie condamnat în baza:

- art.art.42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal, la 9 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 5 ani;

- art. art.42 alin.(3), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 5 ani.

Eduard Rîhlea să fie condamnat în baza:

- art.art.42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal, la 8 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 5 ani;

- art.art.42 alin.(3), 276 alin. (2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă 9 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 5 ani.

Alexandru Hîncu să fie condamnat în baza:

- art.art.42 alin.(3), 191 alin.(5) Cod penal, la 10 ani închisoare cu executarea în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 5 ani;

- art.art.42 alin.(5), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare.

Conform art.84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, a-i stabili pedeapsa definitivă 11 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de administrare în societăți comerciale și de a exercita activitate de întreprinzător pe termen de 5 ani.

În motivarea apelului procurorul a invocat că, vinovăția inculpaților este pe deplin dovedită prin probele administrate în cadrul cercetării judecătorești.

Totodată, în opinia apelantului, declarațiile martorilor Gheorghe Marga, Vladimir Gorojanchin și Alexandru Găina date în cadrul cercetării judecătorești urmează a fi apreciate critic deoarece, acestea nu corespund realității și au fost date cu scopul îmbunătățirii situației inculpaților în detrimentul caracterului obiectiv al examinării respectivei cauze penale.

Pe faptele dării declarațiilor mincinoase de către martorii Gheorghe Marga, Vladimir Gorojanchin și Alexandru Găina au fost pornite trei cauze penale în baza art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal.

La fel, critic urmează a fi apreciate și declarațiile inculpaților referitor la

faptul că, Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea sunt fondatorii SC „OC VIAD TRANS” SRL, dar declară că nu cunosc despre aceasta, nu pot explica cum numerele de înmatriculare de la un camion „DAF” aflat în gestiunea SC „OC VIAD TRANS” SRL au ajuns la camionul „DAF” sustras de la SRL „Rotary Group” sau cum numărul de șasiu al camionului „DAF” aflat în gestiunea SC „OC VIAD TRANS” SRL a fost șanțat pe cel sustras de la SRL „Rotary Group”.

Toți inculpații au declarat că nu cunosc nimic despre sustragerea camionului „DAF” încărcat cu covoare, dar în acea perioadă vorbesc des la telefoanele mobile între ei, iar Vitalie Rîhlea recunoaște faptul sustragerii camionului într-o discuție cu Ghenadie Rotaru pe care acesta a înregistrat-o și care a fost reprodusă în cadrul cercetării judecătorești.

Prima instanță a pus la baza sentinței declarațiile date în cadrul ședințelor de judecată și nu cele făcute în cadrul urmăririi penale care au fost înregistrare video și reproduse în ședința de judecată.

Probele administrate confirmă intenția directă a inculpaților de a însuși ilegal bunurile care au fost date în administrare și care nu le aparțin, autotractorul de model „DAF”, semiremorca de model „SCHMITZ” și falsificarea elementelor de identitate ale acestor autovehicule.

Totodată, instanța de judecată ilegal a respins ca neîntemeiată acțiunea civilă înaintată de SRL „Rotary Group” privind încasarea de la inculpații Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea, Dumitru Rîhlea și Alexandru Hîncu a prejudiciului material și moral, deoarece s-a dovedit pe deplin vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunilor imputate.

3.1. Avocatul Roman Medeleanu în numele părții vătămate SRL „Rotary Group”, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care, inculpații să fie condamnați pentru infracțiunile imputate, cu admiterea acțiunii civile înaintate de SRL „Rotary Group”.

Apelantul a invocat că, instanța de judecată greșit a reținut, că în ședința de judecată nu au fost administrate probe care ar dovedi că inculpații au însușit bunurile ce aparțin SRL „Rotary Group”, în special autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î XXXXX, remorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, covoarele de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”.

Acuzarea a prezentat probe concludente și pertinente care au probat toate circumstanțele cauzei și săvârșirea de către inculpați a infracțiunilor imputate, fiind stabilit când concret a avut loc însușirea bunurilor enunțate, care au fost rolurile și acțiunile concrete ale fiecărui inculpat, care a fost soarta de mai departe a bunurilor însușite, faptul că inculpații au organizat, sustras și transport autotractorul de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX de la parcare păzită de autocamioane situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala” din s. Magala r-nul Novoseliț reg. Cernăuți Ucraina, pe teritoriul parcării din str. Nezavisimosti or. Moghiliov-Podolsk reg. Vinița Ucraina.

Organul de urmărire penală corect a calificat acțiunile inculpaților, reieșind din pct.17 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.23 din 28.06.2004 „Cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor”, în cazul în care la sustragerea săvârșită de două sau mai multe persoane a participat

cel puțin o persoană căreia i-au fost încredințate bunurile, acțiunile tuturor vor fi încadrate în baza art.191 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 octombrie 2015, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că faptele incriminate nu au fost săvârșite de inculpați, că nici unul din inculpați nu a avut calitatea de administrator al bunurilor sustrase și anume autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, remorca de marca „SCHMITZ” n/î românești XXXXX, covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, că banii în sumă de 18 920 euro au fost achitați de Alexandru Hîncu către întreprindere, ulterior întreprinderea cu acești bani a achitat leasing-ul.

5. **Procurorul**, în temeiul pct.6) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat, că instanța de apel, a dat o apreciere eronată probelor, nu le-a contrapus cu declarațiile inculpaților, în mod greșit concluzionând că acestea nu dovedesc vinovăția inculpaților.

5.1. **Avocatul Roman Medeleanu în numele părții vătămate SRL „Rotary Group”**, în temeiul pct.6), 15) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat decizia cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat că, potrivit contractului individual de muncă și actul de predare-primire, Alexandru Hîncu a avut calitatea de administrator al bunurilor sustrase.

Este eronată concluzia instanței de apel, precum că inculpații Dumitru Rîhlea, Eduard Rîhlea și Vitalie Rîhlea nu au avut calitatea de administratori, deoarece în cazul în care la sustragerea săvârșită de două sau mai multe persoane a participat cel puțin o persoană căreia i-au fost încredințate bunurile, acțiunile tuturor vor fi calificate în baza art.191 alin.(2) lit. b) Cod penal.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 05 aprilie 2016, au fost admise recursurile, casată total decizia și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției sale, instanța de recurs a indicat că, prima instanță a constatat în descriptivului sentinței mai multe temeuri de achitare a inculpaților, indicând că faptele nu au fost comise de inculpați., acuzarea nu a probat învinuirea., probele prezentate nu au caracter concludent., inculpatul Alexandru Hîncu avea calitatea de posesor și nu de administrator al bunurilor., însă în dispozitivul sentinței a dispus, contrazicându-se, că inculpații se achită din motiv că faptele nu au fost comise de inculpați; nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele de fapt și de drept incriminate inculpaților în rechizitoriu și nu a indicat motivele pentru care a respins probele acuzării.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2017, au fost admise apelurile, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care au fost recunoscuți vinovați

Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(3), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal și **Alexandru Hîncu** în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.art.42 alin.(5), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal, iar conform art.389 alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală coroborat cu art.53 lit. g) Cod penal, au fost liberați de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției de tragere la răspundere penală.

Vitalie Rîhlea a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. art.42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal, la 8 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

Dumitru Rîhlea a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal, la 8 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

Eduard Rîhlea a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal, la 8 ani 3 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis;

Alexandru Hîncu a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.art.42 alin.(3), 191 alin.(5) Cod penal, la 8 ani 6 luni închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis.

A fost admisă parțial acțiunea civilă înaintată de SC „Rotary Group” SRL către Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea, Dumitru Rîhlea și Alexandru Hîncu, privind încasarea prejudiciului material și dispusă încasarea în mod solidar de la Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea, Dumitru Rîhlea și Alexandru Hîncu în beneficiul SC „Rotary Group” SRL, suma de 2 070 094,6 lei, ce constituie valoarea autotractorului de model „DAF”, valoarea semiremorcii de model „SCHMITZ” și valoarea covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, în rest pretențiile privind încasarea venitului ratat în sumă de 150 288 euro, a plăților vamale pentru marfă ce se afla în regim de tranzit pe teritoriul Ucrainei în sumă de 937 008,68 lei, plata pentru Compania de asigurări „Compania Link Insurance Expertise Services Co. Ltd.” în sumă de 833 588,25 lei, au fost respinse ca fiind neîntemeiate și nefondate pe probe.

La fel, au fost respinse pretențiile înaintate de SC „Rotary Group” SRL către Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea, Dumitru Rîhlea și Alexandru Hîncu privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 2 000 000 lei ca fiind neîntemeiate.

7.1. Instanța de apel a constatat în fapt că, Vitalie Rîhlea în perioada de timp 13 martie 2010 - 16 martie 2010, în calitate de autor, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Alexandru Hîncu în calitate de organizator și Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, urmărind scopul delapidării averii străine, a realizat intențiile sale criminale în conformitate cu un plan criminal elaborat de Alexandru Hîncu.

Conform planului criminal, Vitalie Rîhlea, împreună cu Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea la 13 martie 2010 s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoseliț reg. Cernăuți Ucraina, la parcare păzită de autocamioane situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unei chei duplicat dinainte adaptată de ei, prin scoaterea cipului din cheia originală, care le-a fost transmisă de Alexandru Hîncu, tot în acea zi, prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat

la prețul de 45 000 euro, care tracta remorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul 15 000 euro, ce aparțineau societății comerciale SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, reprezentată de către asociatul unic Ghenadie Rotaru, care la 13 februarie 2009 i-au fost încredințate în administrare lui Alexandru Hîncu întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire din aceeași dată.

Semiremorca unității de transport a fost încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, în valoare totală de 61 000 euro, care urmau a fi transportate din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă.

În continuare, întru atingerea scopului criminal Vitalie Rîhlea, acționând de comun acord cu Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile lui Alexandru Hîncu, care le coordona acțiunile, au scos din parcarea sus-menționată captractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Prin acțiunile sale intenționate Vitalie Rîhlea, împreună cu Alexandru Hîncu, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, au însușit bunuri în valoare totală de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM, suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, estimate la prețul de 61 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, pe teritoriul Republicii Moldova, Vitalie Rîhlea împreună cu Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile și sfaturile lui Alexandru Hîncu, au transportat respectivul ansamblu rutier pe teritoriul parcerii din str. Nezavisimosti or. Moghiliiov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, unde, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010.

Eduard Rîhlea în perioada de timp 13 martie 2010 - 16 martie 2010, în calitate de autor, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Alexandru Hîncu, în calitate de organizator și Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, urmărind scopul delapidării averii străine, a realizat intențiile sale criminale în conformitate cu un plan criminal elaborat de Alexandru Hîncu.

Conform planului criminal, Eduard Rîhlea, împreună cu Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la 13 martie 2010 s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina, la parcare păzită de autocamioane, situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unei chei duplicat dinainte adaptată de către ei, prin scoaterea cipului din cheia originală, care le-a fost transmisă de către Alexandru Hîncu, tot în acea zi prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care tracta remorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul de 15 000 euro, ce aparțineau SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, reprezentată de către asociatul unic Ghenadie Rotaru, care la 23 februarie 2009 i-a fost încredințată în administrare lui Alexandru Hîncu întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire din aceeași dată. Semiremorca unității de transport a fost încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, în valoare totală de 61 000 euro, care urmau a fi transportate din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă.

În continuare, întru atingerea scopului criminal, Eduard Rîhlea, acționând de comun acord cu Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile lui Alexandru Hîncu, care le coordona acțiunile, au scos din parcare menționată captractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Prin acțiunile sale intenționate Eduard Rîhlea împreună cu Alexandru Hîncu, Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, au însușit bunuri în sumă totală de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, a semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, estimate la prețul de 61 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX pe teritoriul Republicii Moldova, Eduard Rîhlea împreună cu Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile și sfaturile lui Alexandru Hîncu, au transportat respectivul ansamblu rutier pe teritoriul parcării din str. Nezavisimosti or. Moghiliiov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, unde, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010.

Dumitru Rîhlea în perioada de timp 13 martie 2010 - 16 martie 2010, în calitate de autor, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Hîncu Alexandru, în calitate de organizator și Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, urmărind scopul delapidării averii străine, a realizat intențiile sale criminale în conformitate cu un plan criminal, elaborat de Alexandru Hîncu.

Conform planului criminal, Dumitru Rîhlea împreună cu Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, la 13 martie 2010 s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina, la parcare păzită de autocamioane, situată în apropierea cafenelei - bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unei chei duplicat dinainte adaptată de către ei, prin scoaterea cipului din cheia originală, care le-a fost transmisă de către Alexandru Hîncu tot în acea zi, prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care tracta remorca de marca „SCHMITZ”, cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul de 15 000 euro, ce aparțineau SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, reprezentată de asociatul unic Ghenadie Rotaru, care la 23 februarie 2009 i-a fost încredințat în administrare lui Alexandru Hîncu întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire din aceeași dată.

Semiremorca unității de transport a fost încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” în valoare totală de 61 000 euro, care urmau a fi transportate din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă.

În continuare, întru atingerea scopului criminal, Dumitru Rîhlea, acționând de comun acord cu Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, la indicațiile lui Alexandru Hîncu, care le coordona acțiunile, au scos din parcare menționată captractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S” pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Prin acțiunile sale intenționate Dumitru Rîhlea împreună cu Alexandru Hîncu, Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, au însușit bunuri în valoare de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, a semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, estimate la prețul de 61 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX pe teritoriul Republicii Moldova, Dumitru Rîhlea împreună cu Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, la indicațiile și sfaturile lui Alexandru Hîncu, au transportat respectivul ansamblu rutier pe teritoriul parcării din str. Nezavisimosti or. Moghiliiov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, unde, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin

înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010.

Lui Alexandru Hîncu la 23 martie 2009, de către asociatul unic al SRL „Rotary Group”, cu sediul în s. Valea Adâncă com. Miroslava jud. Iași România, Ghenadie Rotaru, i-a fost încredințat în administrare, întru efectuarea transporturilor auto, conform procesului-verbal de predare-primire, autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care avea atașată semiremorca de marca „SCHMITZ”, cu n/î românești XXXXX, evaluată la prețul de 15 000 euro, ce-i aparținea societății comerciale menționate.

În perioada lunii februarie și până la 16 martie 2010, Alexandru Hîncu, urmărind scopul delapidării averii străine, în calitate de organizator, aflându-se pe teritoriul Republicii Moldova, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, în calitate de autori, acționând cu intenție directă, a elaborat un plan criminal și a realizat intențiile sale criminale.

La începutul lunii martie 2010, Alexandru Hîncu, având în administrare autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, condus de către șoferul Gheorghe Ursachi, se deplasa din or. Gaziantep Turcia în or. Moscova Federația Rusă, în vederea transportării covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, în valoare totală de 61 000 euro, a organizat plasarea unității de transport indicate la parcare păzită de autocamioane situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala” din s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina.

Ulterior, la 13 martie 2010, aflându-se în s. Peresecina r-nul Orhei, Alexandru Hîncu primind de la șoferul Gheorghe Ursachi cheile de la unitatea de transport menționată, le-a transmis prin intermediul rutei regulate Chișinău - Edineț, lui Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea, care la indicația lui Alexandru Hîncu, au extras cipul din cheia originală și au executat un duplicat al acesteia.

În continuare, conform planului criminal elaborat, la indicația lui Alexandru Hîncu, la 13 martie 2010, Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea s-au deplasat în s. Magala r-nul Novoselițk reg. Cernăuți Ucraina, la parcare păzită de autocamioane, situată în apropierea cafenelei-bar „K.S. Balgala”, unde cu ajutorul unui duplicat al cheii originale, dinainte confecționat, care conținea cipul extras din cheia originală, care le-a fost transmisă de către Alexandru Hîncu, au pătruns în autotractorul de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, estimat la prețul de 45 000 euro, care avea atașată semiremorca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, estimată la prețul de 15 000 euro, ce aparțineau SRL „Rotary Group”, reprezentată de către asociatul unic Ghenadie Rotaru, întru atingerea scopului criminal, Alexandru Hîncu, având intenții comune cu Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, a coordonat prin indicații și sfaturi acțiunile acestora de scoatere din parcare sus-menționată a captractorului de marca „DAF-105” cu n/î românești XXXXX, ce tracta semiremorca de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX, încărcată cu covoare „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, pe care le-au însușit în circumstanțe necunoscute.

Prin acțiunile sale intenționate Alexandru Hîncu împreună cu Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, au însușit bunuri în valoare totală de 2 079 094,6 lei, constituită din valorile autotractorului de model „DAF”, estimat la prețul de 45 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 773 217 lei, a semiremorcii de model „SCHMITZ”, estimată la prețul de 15 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 257 739 lei și a covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, estimate la prețul de 61 000 euro, ceea ce constituia conform ratei oficiale de schimb valutar al BNM suma de 1 048 138,6 lei.

Ulterior, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX pe teritoriul Republicii Moldova, Alexandru Hîncu a contribuit prin sfaturi, indicații și prestare de informații la transportarea acestora pe teritoriul parcării din str. Nezavisimosti or. Moghiliiov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, Vitalie Rîhlea și Eduard Rîhlea au organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca „SCHMITZ”, prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010

7.2. În motivarea soluției sale, instanța de apel a indicat că, sentința primei instanțe nu corespunde exigențelor legislației procesuale penale, deoarece partea motivantă a sentinței nu coincide cu partea dispozitivă a acesteia, or, instanța în partea descriptivă a sentinței indică mai multe temeieri de achitare a inculpaților, iar în partea dispozitivă indică un alt temei de achitare, astfel încât partea descriptivă a sentinței nu corespunde părții dispozitive.

Instanța de apel a reținut că, vinovăția inculpaților Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(3), 276 alin.(2) lit. b), 42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal și a lui Alexandru Hîncu în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.art.42 alin.(5), 276 alin.(2) lit. b), 42 alin.(3), 191 alin.(5) Cod penal, se dovedește prin probe administrate în cadrul urmăririi penale și verificate în instanța de apel și corpurile delictate anexate la materialele dosarului penal.

Instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpaților deoarece acestea sunt contradictorii, mai mult, inculpații Vitalie Rîhlea și Dumitru Rîhlea, fiind fondatorii SC „OC VIAD TRANS”, au declarat că nu cunosc despre aceasta și nu pot explica cum numerele de înmatriculare de la camionul „DAF” aflat în gestiunea SC „OC VIAD TRANS” au ajuns la camionul „DAF” sustras de la SC „Rotary Grup”, precum și faptul că numărul de șasiu al camionului „DAF” aflat în gestiunea SC „OC VIAD TRANS” a fost șanțat pe cel sustras de la SRL „Rotary Group”.

Analizând declarațiile reprezentantului părții vătămate, Ghenadie Rotaru, instanța de apel a considerat că, acestea sunt veridice, consecvente, consecutive pe

tot parcursul procesului penal, atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de judecată, care coroborează cu declarațiile martorilor Gheorghe Ursachi, Andrei Sanduța, cu declarațiile date de către martorii Alexandru Găina, Vladimir Gorojanchin și Gheorghe Marga date la urmărirea penală, cu probele scrise și cu corpurile delictelor anexate la dosar, care dovedesc cu certitudine că inculpații au săvârșit infracțiunile incriminate.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță a ignorat faptul că martorii Alexandru Găina, Vladimir Gorojanchin și Gheorghe Marga, și-au schimbat diametral declarațiile pe parcursul procesului penal, fără a ține cont de faptul că la materialele cauzei este anexat procesul-verbal de audiere a martorului Alexandru Găina, pe care este aplicată semnătura acestuia (f.d.19-20 vol. IV).

Astfel, instanța de apel a apreciat ca veridice declarațiile martorului Alexandru Găina depuse în cadrul urmăririi penale deoarece ele coroborează cu celelalte probe și sunt confirmate prin procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.02.2011, în cadrul căruia martorul Alexandru Găina, în calitate de șofer de rută a microbuzului cu care a fost transmisă cheia de la camionul lui Vitalie Rîhlea, îl recunoaște pe Alexandru Hîncu, comunicând că anume această persoană i-a transmis cheia pentru a o transporta în or. Edineț (f.d.22 vol. IV).

De asemenea, în opinia instanței de apel, prima instanță nu a dat apreciere faptului că, prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani mun. Chișinău din 07.07.2014, procesul penal în privința lui Alexandru Găina, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, a fost încetat în temeiul art.55 Cod penal, fiind constatată vinovăția ultimului, că în ședința de judecată, în cauza penală de învinuire a lui Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea, Dumitru Rîhlea și Alexandru Hîncu, și-a schimbat declarațiile.

În același context, instanța de apel a reținut declarațiile martorului Vladimir Gorojanchin date în cadrul urmăririi penale, deoarece în opinia instanței este lipsită de credibilitate a doua versiune a martorului, potrivit căreia *s-a întâlnit întâmplător cu inculpații la 13 martie 2010 la frontiera moldo-ucraineană și i-a rugat pe aceștia să-l ia cu mașina în Ucraina, când la urmărirea penală, a declarat că inculpatul Vitalie Rîhlea l-a rugat să meargă în Ucraina să vadă camionul de model „DAF” care ulterior a înțeles că a fost sustras și aceste declarații Vladimir Gorojanchin le-a dat fără careva presiuni fizice și psihice fiind înregistrate video și reproduse în cadrul ședințelor de judecată.*

Totodată, procesul-verbal de audiere a martorului Vladimir Gorojanchin în cadrul urmăririi penale este semnat de el personal (f.d.236-237 vol. III), iar aceste declarații coroborează cu cele relatate de acesta în procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 27.12.2011, în cadrul căruia martorul Vladimir Gorojanchin l-a recunoscut pe Alexandru Hîncu, indicând că *discutând cu ultimul despre camionul sustras, acesta a acceptat faptul că la comercializat lui Vitalie Rîhlea* (f.d.239 -245 vol. III).

La fel, de către instanța de apel au fost reținute declarațiile martorului Gheorghe Marga date în cadrul urmăririi penale, care a declarat că, *a fost de față la o discuție telefonică dintre Ghenadie Rotaru și Alexandru Hîncu despre achitarea leasingului pentru un camion procurat de primul, la ce Alexandru Hîncu a zis că va vinde un lot de teren și se va achita. Ulterior a fost de față când Gheorghe Ursachi i-a transmis ceva lui Alexandru Hîncu pe marginea drumului din satul*

Peresecina (f.d. 55 - 56 vol. IV), deoarece în ședința de judecată a primei instanțe acest martor și-a schimbat declarațiile, negând depozițiile date inițial, comunicând că *nu a văzut ca Gheorghe Ursachi să-i fi transmis ceva lui Alexandru Hîncu, iar declarațiile de la urmărirea penală au fost date sub influența a cinci colaboratori de poliție, care l-au amenințat că va fi privat de libertate*, aceste declarații fiind combătute prin ordonanța procurorului în Procuratura sect. Rîșcani mun. Chișinău din 20.03.2014, potrivit căreia procesul penal în privința lui Gheorghe Marga învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.312 alin.(2) lit. a) Cod penal, a fost încetat în temeiul art.55 Cod penal, fiindcă ultimul a recunoscut vinovăția cu privire la faptul că în ședința de judecată, în cauza penală de învinuire a lui Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea, Dumitru Rîhlea și Alexandru Hîncu și-a schimbat declarațiile.

Instanța de apel a constatat că, prima instanță pripiț a apreciat critic multitudinea de probe ale acuzării administrate legal cu respectarea normelor procesuale penale, și anume: raportul de expertiză trasologică nr.1026 din 13.04.2011, procesul-verbal de prezentare spre recunoaștere din 31.03.2010, procesul-verbal de recunoaștere a obiectelor după fotografie din 29.03.2010 și anexele fotografice, procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.03.2010 și 26.03.2010, raportul de expertiză tehnică nr.2519 din 08.12.2010, rapoartele de expertiză nr.40 din 20.01.2011, nr.143 din 02.02.2011, nr.140 din 01.02.2011, nr.468 din 02.03.2011, rapoartele de expertiză trasologică nr.310 din 11.02.2011, nr.1452 din 10.05.2011, nr.1026 din 13.04.2011, nr.1222 din 11.04.2011, indicând că nu există nici un temei pentru a da apreciere critică probelor nominalizate, iar relevanța acestora este evidentă, ținând cont de esența învinuirii adusă inculpaților.

Instanța de apel a reținut că urmărirea penală în privința dispariției camionului și remorcii a fost pornită la locul comiterii infracțiunii, adică în Ucraina. În acest sens, a fost subliniat că între Republica Moldova și Ucraina a fost încheiat la 13.12.1993 Tratatul nr.1993 privind asistența juridică și relațiile juridice în materie civilă și penală, în vigoare din 24.04.1995, deci, la etapa inițială a procesului penal, acțiunile de urmărire penală au fost efectuate de autoritățile ucrainene, care ulterior au fost preluate de către autoritățile Republicii Moldova în baza tratatului nominalizat, astfel încât nu există temei pentru a pune la dubii veridicitatea, concludența și relevanța acestora.

Cu referire la argumentul apărării, precum că decifrările telefonice nu constituie probe legal administrate, instanța de apel a menționat că, descifrările telefonice au fost cercetate prin procese-verbale de examinare a obiectului, ulterior fiind recunoscute și anexate în calitate de corpuri delictive, potrivit legislației procesuale penale, astfel încât aceste probe au fost administrate legal, în corespundere cu art.100 Cod de procedură penală.

În acest context, a fost respins de către instanță argumentul apărării precum că la caz nu este concludentă proba cu interceptări telefonice, or, la caz nu este vorba despre interceptări telefonice ca măsuri de investigație efectuate de organele de urmărire penală, ci de înregistrări efectuate de reprezentantul părții vătămate, care ulterior au fost recunoscute în calitate de corp delictiv și anexate la materialele cauzei penale, iar partea vătămată ca parte în procesul penal are dreptul de a

prezenta probe, de a fi cercetate, fiind astfel, respectate principiile egalității armelor și contradictorialității consfințite în legea procesuală penală.

Totodată, instanța de apel a menționat că, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 06.12.2010 a fost examinat telefonul mobil ridicat de la Ghenadie Rotaru, și anume mesajele text, în cadrul cărora Alexandru Hîncu este indignat de faptul că, asigurarea nu-i achită paguba (f.d.196 vol. III), iar prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 25.12.2010, fiind examinat telefonul mobil de model „Samsung” ridicat de la Ghenadie Rotaru, a fost constatat că Alexandru Hîncu după ce a fost reținut și eliberat de instanță, îl amenință pe Ghenadie Rotaru.

Instanța de apel a reținut că sustragerea camionului și a remorcii cu încărcătura de covoare a fost o acțiune bine plănuită, fapt demonstrat inclusiv și prin existența cheilor contrafăcute, precum și prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 11.08.2011, în cadrul căruia s-a constatat coincidența traversării frontierei din Republica Moldova în Ucraina de către Vitalie Rîhlea, Dumitru Rîhlea și Eduard Rîhlea, în ziua și timpul sustragerii camionului (f.d.134 vol. V).

A fost respins de către instanța de apel, argumentul apărării precum că nu poate fi imputabilă calitatea de administrator lui Alexandru Hîncu, deoarece acesta a manifestat dorința de a procura în leasing prin compania din România SC „Rotary Group” captractorul „DAF” și semiremorca „SCHMITZ”, iar Ghenadie Rotaru, în calitatea de director al companiei în cauză, a dat acordul în acest sens, ultimul prezuma transmiterea ulterioară ansamblului de vehicul în proprietatea lui Alexandru Hîncu după achitarea integrală a ratelor de leasing, iar ca dovadă a relațiilor contractuale enunțate servește contractul de leasing 31.03.2008, încheiat între BCR Leasing și „Rotary Group” SRL, obiectul constituind captractorul „DAF FT XF 105.410” (f.d.172-180 vol. III) și deci, de facto, inculpatul Alexandru Hîncu prezenta calitatea de posesor al obiectului de leasing, or, el a primit de la SC „Rotary Group” captractorul „DAF” și semiremorca „SCHMITZ” pe care le administra și folosea pentru transportarea mărfurilor.

În acest sens, instanța de apel a remarcat că, în contextul infracțiunilor specificate la art.191 Cod penal, anume calitatea făptuitorului de a fi posesorul nemijlocit al bunurilor victimei este cea care-i permite să exercite anumite prerogative și împuterniciri asupra acestora, iar la caz, lui Alexandru Hîncu i-a fost încredințat în administrare pentru efectuarea transportului auto bunul sustras, astfel încât acesta deține calitate de subiect a infracțiunii prevăzute de art.191 Cod penal.

7.3. Totodată, în baza ansamblului de probe cercetate în ședința de judecată, instanța de apel a constatat că după săvârșirea infracțiunii de delapidare a averii străine, urmărind scopul ascunderii urmelor infracțiunii și înlăturării de obstacole la introducerea autotractorului de model „DAF-105” cu n/î românești XXXXX și semiremorcii de marca „SCHMITZ” cu n/î românești XXXXX pe teritoriul Republicii Moldova, Vitalie Rîhlea împreună cu Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, la indicațiile și sfaturile lui Alexandru Hîncu au transportat respectivul ansamblu rutier pe teritoriul parcerii din str. Nezavisimosti or. Moghiliiov-Podolsk reg. Vinița Ucraina, unde, în circumstanțe necunoscute organului de urmărire penală, a organizat contrafacerea, de către o persoană neidentificată, a numărului caroseriei autotractorului de marca „DAF-105” prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial XLRTE47MS0E801503, prin metodă mecanică, cu șanțare de apoi a numărului XLRTE47MS0E763247 și a semiremorcii acestuia de marca

„SCHMITZ” prin înlăturarea stratului de metal cu numărul inițial WSM 00000003098343, prin metodă mecanică, cu șantare de apoi a numărului WSM 00000004067890, fapt confirmat de rapoartele de expertiză nr.24-6 din 05.04.2010 și respectiv nr.23-6 din 08.04.2010.

Vinovăția inculpaților în falsificarea elementelor de identificare a camionului sustras, în opinia instanței de apel, se dovedește prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 08.04.2011, în cadrul căruia au fost examinate bunurile și actele ridicate de la SC „OC VIAD TRANS” SRL (firma de transport în care activează Vitalie Rîhlea și rudele sale), printre actele examinate se constată existența camionului de același tip ca și cel sustras de model „DAF 105.410” de culoare albă, care este cu n/î XXXXX și sunt și fotografiile acestuia cu o remorcă (după desenul de remorcă s-a stabilit că aceasta a fost sustrasă din țările UE și reținută ulterior în Federația Rusă) (f.d.149 vol. IV).

Totodată, prin procesul-verbal de examinare a obiectului din 07.04.2011, în cadrul căruia au fost examinate actele și bunurile ridicate în cadrul procesului-verbal de percheziție la domiciliul lui Vitalie Rîhlea din 27.12.2010, unde a fost depistat certificatul de înmatriculare a camionului „DAF FT-XF 10511” cu n/î XXXXX(f.d.180 vol. IV).

În cadrul percheziției la domiciliul cet. Vladimir Gorojanchin din 27.12.2010, au fost depistate mai multe date de modificare a numerelor de identificare a caroseriei mijloacelor de transport (f.d.260 vol. IV), iar prin procesul-verbal de examinare a obiectului și actele anexate din 22.05.2011, au fost examinate bunurile ridicate în cadrul percheziției la domiciliul cet. Vladimir Gorojanchin din 27.12.2010 (f.d.223 vol. IV).

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a constatat că, la caz, este relevant procesul-verbal de examinare a obiectului din 24.12.2010, în cadrul căruia au fost examinate actele depistate în mapa de culoare cafenie ridicată din automobilul de model „Niva 212104” cu n/î XXXXX, cu care a venit pe teritoriul parcuri „Al 105-08” din or. Moghiliov-Podolsk reg. Vinița cet. Vladimir Gațcan, pentru a se deplasa într-o direcție necunoscută cu autotractorul de marca „DAF-105” și remorca acestuia de marca „SCHITZ” sustrase și aduse pe acest teritoriu, precum și alte obiecte depistate în acest automobil, în care au fost depistate toate actele necesare pentru a se deplasa cu camionul sustras cu numerele de identificare contrafăcute după acel număr ca și camionul cu n/î XXXXX, și anume carnetul pe acest camion, certificatul de înmatriculare a acestuia, o plăcuță cu numere de identificare a camionului cu n/î XXXXX, care urma să le instaleze pe caroseria camionului sustras, precum și alte acte întocmite de către SC „OC VIAD-TRANS” SRL (f.d.44 vol. V).

Instanța de apel a mai indicat că, vinovăția inculpaților se confirmă și prin raportul de expertiză tehnică nr.2519 din 08.12.2010 a documentelor depistate în mapa cet. Vladimir Gațcan (f.d.172 vol. V); raportul de expertiză trasologică nr.1222 din 11.04.2011 (f.d.85 vol. VI); raportul de expertiză tehnică a documentelor nr.468 din 02.03.2011 (f.d.102 vol. VI).

În aceeași ordine de idei, prin răspunsul ANTA nr.07/2-1.06, se atestă că camionul de marca „DAF” cu n/î XXXXX a fost la evidența SC „OC VIAD TRANS” SRL condusă de Vitalie Rîhlea și pe acest camion a fost solicitată de către firma nominalizată autorizație. Camionul sustras a fost prefăcut cu numerele

de înmatriculare identice cu camionul real din posesia SC „OC VIAD TRANS” SRL, XXXXX, pentru care au fost falsificate și carnete TIR pentru transportarea de mai departe a acestuia (f.d.194 vol. VI).

În virtutea probelor nominalizate supra, instanța de apel a considerat ca fiind dovedit scopul inculpaților de a falsifica elementele de identitate ale camionului și remorcii în cauză, deoarece prin probele cercetate s-a dovedit că camionul sustras era identic unui alt camion ce aparține lui Vitalie Rîhlea.

De asemenea, inculpații nu puteau intra în posesia camionului sustras decât prin legalizarea acestuia, iar crearea unui automobil identic altuia legal înregistrat este o metodă clasică de sustragere a bunurilor de acest gen.

La fel, instanța de apel a accentuat că, prin falsificarea datelor acestui camion și constatarea acestuia ca sustras, Alexandru Hîncu practic era eliberat de la achitarea în continuare a costului acestuia, deci era scutit de careva cheltuieli suplimentare, în situația în care exploatarea acestui vehicul îi aducea în continuare venitul scontat.

Totodată, instanța de apel a menționat că, inculpații au săvârșit infracțiunea prevăzută la art.276 alin.(2) lit. b) Cod penal, în perioada 13 martie 2010 – 16 martie 2010, iar prin prisma art.16 Cod penal, infracțiunea se califică ca mai puțin gravă și cu trimitere la prevederile art.art.53 lit. g), 60 alin.(1) lit. b) Cod penal și art.389 alin.(1), alin.(4) pct.3) Cod de procedură penală, i-a recunoscut vinovați pe Vitalie Rîhlea, Dumitru Rîhlea, Eduard Rîhlea și Alexandru Hîncu, cu liberarea acestora de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

7.4. La capitolul individualizării pedepsei, pentru infracțiunea prevăzută de art.191 alin.(5) Cod penal, instanța de apel cu trimitere la prevederile art.art.6, 7, 16, 61, 75, 76, 77, 78, 90 alin.(4) Cod penal, a ajuns la concluzia că pedeapsa de câte 8 ani 3 luni închisoare pentru Vitalie Rîhlea, Dumitru Rîhlea, Eduard Rîhlea și 8 ani și 6 luni pentru Alexandru Hîncu, va fi suficientă pentru restabilirea echității sociale.

7.5. În latura civilă, instanța de apel a constatat că, în cadrul procesului penal a fost depusă acțiune civilă de către SC „Rotary Group” SRL către Vitalie Rîhlea, Dumitru Rîhlea, Eduard Rîhlea și Alexandru Hîncu, prin care a solicitat încasarea de la aceștia în folosul societății comerciale SRL „Rotary Group” a prejudiciului material în sumă de 2 079 094,6 lei, a venitului ratat în sumă de 150 288 euro și a prejudiciului moral în sumă de 2 000 000 lei (f.d.32-35 vol. XI).

Cu trimitere la prevederile art.art.219, 221 alin.(2) Cod de procedură penală, art.514 Cod civil și art.225 Cod de procedură civilă, instanța de apel a ajuns la concluzia că, în baza faptei săvârșite de inculpați, a survenit nu numai răspunderea penală, dar și civilă a acestora, în speță fiind demonstrat că acțiunile ilegale ale inculpaților au produs consecințe cert stabilite în cadrul examinării judecătorești, consecințe cu caracter patrimonial, fiind stabilită legătura cauzală dintre acțiunile inculpaților și prejudiciul material suportat de SRL „Rotary Group”.

Instanța de apel, a considerat că, în speță, potrivit materialelor cauzei penale, este probat prejudiciul în sumă de 2 070 094,6 lei, ce constituie valoarea autotractorului de model „DAF”, valoarea semiremorcii de model „SCHMITZ” și valoarea covoarelor de marca „Dost Kardesesler Tekstil Sah. Tic A/S”, motiv pentru care a dispus încasarea acestei sume în mod solidar de la Vitalie Rîhlea,

Dumitru Rîhlea, Eduard Rîhlea și Alexandru Hîncu în beneficiul SC „Rotary Group” SRL.

Pretențiile privind încasarea venitului ratat în sumă de 150 288 euro, a plăților vamale pentru marfă ce se afla în regim de tranzit pe teritoriul Ucrainei în sumă de 937 008,68 lei, plata pentru Compania de asigurări „Compania Link Insurance Expertise Services Co.Ltd.” în sumă de 833 588,25 lei, instanța de apel le-a respins ca fiind neîntemeiate, deoarece persoana juridică SC „Rotary Group” SRL nu a prezentat probe care ar demonstra că a suportat aceste cheltuieli.

Cu referire la pretenția părții vătămate de încasare a prejudiciului moral în sumă de 2 000 000 lei, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.art.1398, 1422 Cod civil, a indicat că, mărimea prejudiciului patrimonial cauzat prin infracțiunile săvârșite prin sustragere, corespunde valorii bunurilor sustrate de către făptuitor, adică se exprimă în prejudiciul patrimonial efectiv, nu și prejudiciul moral.

Mai mult, la caz partea vătămată este persoana juridică SC „Rotary Group” SRL, iar legislația nu prevede încasarea prejudiciului moral în interesele unei persoane juridice, din care motiv a respins pretențiile SC „Rotary Group” SRL către Vitalie Rîhlea, Dumitru Rîhlea, Eduard Rîhlea și Alexandru Hîncu, privind încasarea prejudiciului moral în sumă de 2 000 000 lei, ca fiind neîntemeiate.

8. Avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpaților Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, fără a specifica temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului apărătorul a invocat că, în instanța de judecată s-a constatat faptul că camionul cu semiremorca au fost procurate de către Alexandru Hîncu prin intermediul SRL „Rotary Group”, adică inculpatul era posesorul acestor bunuri, care a achitat prima tranșă și ulterior lunar, pentru răscumpărarea camionului și remorcii, fapt recunoscut în fața instanței de către reprezentantul părții vătămate, Ghenadie Rotaru care a menționat că prima tranșă în sumă de 18 920 euro a fost achitată de Alexandru Hîncu.

Fiind audiați, inculpații Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea au explicat instanței de judecată precum că activează la SC „OC VIAD TRANS” SRL care are în proprietate și posesie camioane de mare tonaj ce efectuează servicii de transport internațional. Deoarece prețurile sunt mai accesibile camioanele sunt reparate în or. Moghiliiov-Podolsk, de acolo ei procură și piesele necesare.

Astfel, susține recurentul că, inculpații se deplasau peste hotarele Republicii Moldova în Ucraina, ceea ce au și făcut în perioada 13 – 20 martie 2010, însă bunurile indicate în rechizitoriu nu le-au sustras și la Novoselițk nu au fost.

Camioanele în cauză au ieșit prin postul vamal Otaci al Biroului Vamal Briceni în direcția Moghiliiov-Podolsk Ucraina, iar faptul că a fost traversată frontiera vamală nu dovedește că inculpații au fost la parcare din s. Magala și au sustras de acolo careva bunuri.

Totodată, faptul că Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea au activat la SC „OC VIAD TRANS” SRL, unde se află laarendă camionul de model „DAF” cu n/î XXXXX de la care au fost scoase numerele și puse la camionul sustras, nu demonstrează că anume inculpații au săvârșit aceste acțiuni.

Conform certificatului de înmatriculare, proprietar al camionului cu n/î XXXXX este Ruslan Ropot, iar SC „OC VIAD TRANS” SRL doar arendează acest mijloc de transport conform certificatului nr.02MTH 931689.

În speță a fost constatat că camionul de model „DAF” cu n/î XXXXX a fost procurat de facto și pus în arendă la SC „OC VIAD TRANS” SRL de către martorul interogat la urmărirea penală Vladimir Gațcan, care personal și prin intermediul șoferului său, Ivan Gherman, efectua curse de transport internațional al mărfurilor cu camionul „DAF”, n/î XXXXX și repara acest camion în or. Moghiliov-Podolsk.

Conform procesului-verbal de cercetare la fața locului datat cu 25 martie 2010 (f.d.76-77 vol. I), când a fost depistat camionul sustras, lângă acesta se afla Vladimir Gațcan cu automobilul său de model „VAZ 2113”, n/î XXXXX.

Conform procesului-verbal de examinare a camionului sustras datat cu 25.03.2010 (f.d.93-111 vol. I), a fost depistată o cheie care s-a constatat ulterior a fi una originală, la camionul sustras au fost atașate numerele de înmatriculare ale camionului lui Vladimir Gațcan „DAF”, n/î XXXXX, iar în salon a fost depistată tablă de la motorul acestui camion.

Fiind examinat automobilul cu care era Vladimir Gațcan, în el s-a depistat o cheie de la camionul sustras și una de la camionul „DAF”, n/î XXXXX, ambele originale, precum și actele pe camionul „DAF”, n/î XXXXX (f.d.116 vol. I).

Conform rapoartelor de expertiză nr.23-6 din 08.04.2010 și nr.24-6 din 08.04.2010, numerele de remorcă și camionul sustras au fost falsificate sub numerele camionului ce se afla în gestiunea lui Vladimir Gațcan - „DAF”, n/î XXXXX, iar prin raportul de expertiză dactiloscopică nr.484 din 15.04.2010, rezultă că, amprente digitale, în camionul sustras, nu au fost depistate.

Conform raportului de expertiză trasologică nr.0483 din 02.05.2010, cheia nr.2, anume cea care a fost ridicată de la reprezentatul părții vătămate, Ghenadie Rotaru, conform procesului-verbal de cercetare din 17.03.2010, este fără cip.

Organul de urmărire penală al Ucrainei a dispus începerea urmăririi penale la 25.03.2010 în privința lui Vladimir Gațcan (f.d.48 vol. II), fiind reținut și arestat (f.d.52, 74, 75 vol. II).

Conform certificatelor de înmatriculare (f.d.12-14 vol. II) proprietar al camionului și remorcii sustrate este compania de leasing „Leasing INF” căreia eventual prin sustragerea putea să-i fie cauzat prejudiciu dar nu părții vătămate „Rotary Group” SRL, recunoscută în această calitate neîntemeiat.

Similar proprietarul covoarelor sustrate nu este partea pe dosar „Rotary Group” dar „DOST K ARDEŞLER TEKSTIL SAN. VE TIC. A.Ş”, fapt ce denotă nu numai că părții vătămate „Rotary Group” SRL nu i-a fost cauzat prejudiciu dar și că dorește să se îmbogățească fără just temei.

Fiind interogat în ședințele de judecată, Ghenadie Rotaru a recunoscut că camionul a fost procurat prin intermediul „Rotary Group” SRL de către Alexandru Hîncu care a și achitat prima tranșă de 18 920 euro, iar pe parcurs a mai achitat câteva tranșe, dar ulterior a încetat de a mai face aceasta.

Partea vătămată nu a prezentat în proces probe precum că ar fi achitat măcar o tranșă.

La fel, reprezentantul părții vătămate a declarat în instanță că a fost acționat în judecată de proprietarul camionului, procesul nu a fost finalizat, dar nu a

prezentat dovadă în acest sens, neprezentând careva probe că poate pretinde costul covoarelor sustrase.

Menționează recurentul că, în afară de probele care au fost prezentate în prima instanță, în instanța de apel nu au fost prezentate și examinate alte probe, or, practica CtEDO (cauza *Mischie c. României* din 16.09.2014), este inadmisibilă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond. Critica principală adusă de judecătorii europeni către ICCJ a fost limitarea să reinterpreteze depozițiile pe care aceștia le-au dat la fond și în apel.

8.1. Avocatul Pavel Zamfir în numele inculpatului și inculpatul Alexandru Hîncu, în temeiul pct.6), 8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanță.

În motivarea recursului au invocat că, în decizia instanței de apel se constată o derogare de la recomandările pct.14.4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.10 din 24.12.2005 „Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel”.

Având drept puncte de reper practica judiciară națională și a CtEDO, (Hotărârea nr.5022/07 *Mischie c. României* din 16.12.2014, în care Curtea a condamnat statul vecin statuând că „este inadmisibilă condamnarea în apel, după achitare, fără a se administra probe noi care să răstoarne probatoriul de la fond”), aplicată în prezenta speță, recurenții sunt de părere că, instanța de apel a admis abateri grave la examinarea apelului, care în final au condus, în mod vădit ilegal, la condamnarea lui Alexandru Hîncu și celorlalți inculpați.

Această concluzie se desprinde din faptul că, în ședința de judecată în instanța de apel au fost audiați doar reprezentantul părții vătămate Ghenadie Rotaru (care a făcut declarații contradictorii în parte) și martorii Gheorghe Ursachi și Gheorghe Marga (care nimic semnificativ nu au menționat).

Totodată, printre alte probe cu martorii, instanța de apel nejustificat a invocat declarațiile martorilor Vladimir Gorojanchin, Alexandru Găina, date în cadrul urmăririi penale și în prima instanță și Andrei Sanduța date în prima instanță.

Celelalte probe materiale, la care a făcut referire instanța de apel, nu denotă implicarea lui Alexandru Hîncu la săvârșirea faptei, pentru care a fost condamnat, or, aceleași probe nu au fost suficiente pentru prima instanță de al condamna pe ultimul.

La fel, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.03.2010, cu participarea martorului Nicolai Jurbenco (f.d.22 vol. II); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.03.2010, cu participarea martorului Nicolai Jurbenco (f.d.35 vol. II); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.03.2010, cu participarea martorului Vladimir Gațcan (f.d.25, 28, 31, vol. II); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 25.03.2010, cu participarea martorului Ivan Maximeț (f.d.39 vol. II), nu pot fi admise ca probă, deoarece martorii nominalizați, fiind cetățeni ai Ucrainei, nu au fost audiați în prima instanță și cea de apel, procurorul renunțând la audierea acestor martori la finele cercetării judecătorești în prima instanță.

Procesele-verbale de examinare a obiectului din 09.03.2011, prin care a fost examinat CD-ul cu convorbirile dintre Ghenadie Rotaru și Vitalie Rîhlea (f.d.211 vol. III), de examinare a obiectului din 05.03.2011, în cadrul căruia a fost examinat DVD-R-ul cu imaginile de la stația de alimentare situată în apropierea cafenelei KS-Balgala din s. Magala r-nul Novoseliț reg. Cernăuți (f.d.219 vol. III), de transcriere a înregistrărilor video-audio din 21.12.2010, 24.12.2010, 28.12.2010 (f.d.84, 99, 112 vol. IV), nu pot fi admise ca probă, deoarece înregistrările audio au fost făcute de către Ghenadie Rotaru, fără autorizația judecătorului de instrucție și respectarea altor exigențe legale, precum și din motivul, că înregistrările audio și video nu au fost examinate în prima instanță din motive tehnice, iar în instanța de apel partea învinuirii nu a solicitat acest lucru.

La fel, în opinia recurenților, nu pot fi puse la baza concluziei de recunoaștere a culpabilității lui Alexandru Hîncu procese-verbale invocate de instanța de apel, și anume: procesul-verbal de ridicare din 19.10.2010 (f.d.124 vol. III), deoarece acest proces-verbal, în sine, nu prezintă forță probatorie, or, actele ridicate în cadrul acestei acțiuni procesuale nu au fost examinate, recunoscute ca probe și atașate la materialele cauzei penale, așa cum o cer prevederile art.art.157-159 Cod de procedură penală, mai mult, contractul de leasing, presupusul act de predare-primire a camionului, nu figurează în calitate de probe nici în rechizitoriu și nici în decizia recurată; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 25.03.2010 în or. Moghiliov-Podolsk reg. Vinița pe teritoriul parcării ATP 105-08 (f.d.92 vol. I), deoarece nu prezintă forță probatorie, or, captractorul cu remorca și covoarele de marca firmei ce importa, nu au fost examinate separat (cu întocmirea procesului-verbal de examinare), nu au fost recunoscute prin ordonanță în calitate de corpuri delictive și nici atașate la materialele cauzei penale, așa cum o cer prevederile art.art.157-159 Cod de procedură penală.

În speță, din motivul caracterului contradictoriu al declarațiilor reprezentantului părții vătămate, Ghenadie Rotaru, acestea nu pot fi recunoscute ca probă, or, fiind audiat în prima instanță, acesta a declarat, printre altele că, *bani pentru covoare nu a achitat, dar compania de asigurare română s-a adresat cu acțiune în instanța de judecată. Hotărâre până când nu este; camionul se află în posesia SRL „Rotary Group” din 2008 și până în prezent; nu poate explica câte rate de leasing pentru captractor a achitat Alexandru Hîncu și care este suma totală.*

Fiind audiat în instanța de apel la 04 aprilie 2015, Ghenadie Rotaru a explicat că, *SRL „Rotary Group” a achitat pentru camion circa 60-70 mii euro; camionul se află la parcare în mun. Chișinău, dar refuză să numească adresa concretă; Alexandru Hîncu a achitat numai prima rată de leasing - 14-15 mii euro; ulterior, Alexandru Hîncu a achitat aproximativ 20 mii euro.*

Fiind audiat la 06 martie 2017, în cadrul rejudecării cauzei în instanța de apel, Ghenadie Rotaru deja declară că, *costul camionului nu a fost achitat, nu este achitat nici leasingu-ul; este o acțiune a unei companii din Turcia privind încasarea costului covoarelor, dar hotărâre nu este; nu ține minte ce sumă a achitat Alexandru Hîncu pentru leasing.*

La fel, fiind obligat de a prezenta Colegiului penal actele ce țin de suma totală achitată de Alexandru Hîncu pentru ratele de leasing, confirmarea achitării

costului camionului și remorcii, dovada adresării companiei turcești în instanța de judecată românească către SRL „Rotary Group” pentru recuperarea valorii covoarelor, Ghenadie Rotaru nu a prezentat careva acte.

Totodată, în opoziție cu declarațiile reprezentantului părții vătămate vin declarațiile inculpatului Alexandru Hîncu, însă instanța de apel nu a înlăturat aceste divergențe, nu a combătut afirmațiile lui Alexandru Hîncu, că acesta s-a achitat integral cu SRL „Rotary Group” pentru leasing.

Anume acest fapt este unul extrem de important, deoarece Alexandru Hîncu se considera proprietar al ansamblului de tehnică, prin urmare, el nu a avut statut de administrator, respectiv nu este subiectul infracțiunii de delapidare a averii străine.

Astfel, lipsa actelor, prin care ansamblul tehnic ar fi fost transmis lui Alexandru Hîncu în posesie, lipsa actelor procesuale privind ridicarea, examinarea, recunoașterea în calitate de probe și atașate la cauză în privința acestor bunuri, precum și caracterul contradictoriu al declarațiilor reprezentantului părții vătămate, a martorilor, constituie circumstanțe, care urmează a fi tratate în favoarea inculpaților.

Suștin recurenții că, instanța de apel referindu-se la obiectul infracțiunii, nu a indicat, în mod expres, care este obiectul material în prezenta speță, or, această omisiune se explică prin faptul, că în cadrul urmăririi penale camionul „DAF” cu n/î XXXXX și semiremorca cu n/î XXXXX, nu a fost examinat, ridicat de la parcare din Ucraina și nici nu a fost recunoscut ca corp delict și atașat la cauză în calitate de probă, dar într-un mod suspicios a fost transmis lui Ghenadie Rotaru spre păstrare, iar în dispozitivul deciziei recurate lipsește mențiunea referitor la soarta acestui camion și semiremorcă.

Analizând subiectul infracțiunii, instanța de apel eronat a concluzionat, că Alexandru Hîncu a avut calitatea de administrator, deoarece în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, inclusiv în instanța de apel, nu a fost prezentată proba transmiterii acestui ansamblu de tehnică în posesia și administrarea inculpatului.

Or, contractul de muncă între Alexandru Hîncu și SRL „Rotary Group” și actul de predare-primire, care au fost menționate în procesul-verbal de ridicare din 19.10.2010 (f.d.124 vol. III), nu au fost examinate în mod separat, recunoscute în calitate de probă și atașate la cauză.

Totodată, Alexandru Hîncu nu a confirmat semnătura sa de pe presupusul contract de muncă cu SRL „Rotary Group”, ceea ce denotă lipsa unui angajament în scris față de persoana juridică și lipsa confirmării transmiterii unității de transport în posesia inculpatului.

În consecință, nici instanța de apel nu a invocat, în calitate de probă actul de predare-primire a camionului și semiremorcii, astfel încât să fie clară calitatea de administrator al bunului delapidat, atribuită lui Alexandru Hîncu.

Referitor la acțiunea civilă, recurenții au invocat că, instanța de apel a dispus spre încasare o sumă mai mică decât cea solicitată de reprezentantul părții vătămate, însă nu și-a motivat soluția de diminuare a sumei solicitate.

8.2. Avocatul Roman Medeleanu în numele părții vătămate SRL „Rotary Group”, în temeiul pct.6), 8), 12 alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia instanței de apel, solicitând casarea parțială a acesteia în partea respingerii pretențiilor înaintate de partea vătămată, rejudecarea

cauzei și admiterea acestora în cuantumul solicitat.

În motivarea recursului a invocat că, instanța de apel neîntemeiat și contrar normelor procedurale penale și civile a respins parțial pretențiile înaintate de către partea vătămată și în acest sens a fost adoptată o hotărâre neîntemeiată.

Cu trimitere la prevederile art.219, 221 alin.(2) Cod de procedură penală, art.225 Cod de procedură civilă, avocatul a indicat că, inculpații Alexandru Hîncu, Dumitru Rîhlea, Eduard Rîhlea și Vitalie Rîhlea, urmează a fi supuși și răspunderii civile, în speță fiind demonstrat cu certitudine că acțiunile ilegale ale acestora au produs consecințe cert stabilite în cadrul examinării cauzei, consecințe cu caracter patrimonial.

Consideră recurentul că, argumentele instanței de apel privind respingerea pretențiilor de încasare a venitului ratat nu sunt întemeiate deoarece de către partea vătămată au fost prezentate probe ce confirmă cuantumul venitului ratat, însă în cazul în care apar divergențe în ce privește stabilirea cu exactitate a cuantumului venitului ratat, urma a fi admisă în această privință acțiunea în principiu urmând ca asupra cuantumului să se expune instanța civilă.

Respingând acțiunea civilă în partea reparării prejudiciului moral, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art.219 alin.(1) Cod de procedură penală.

9. Asupra recursurilor declarate a prezentat referință procurorul, care s-a expus pentru admiterea acestora, casarea parțială a deciziei instanței de apel, în latura civilă, or, suma prejudiciului material cauzat nu corespunde cu cea dispusă spre încasare de către instanța de apel, mai mult, instanța nu s-a expus asupra bunurilor materiale restituite proprietarului în coraport cu suma prejudiciului, la caz fiind evidențiată o dublă încasare a pagubei.

10. Judecând recursurile ordinare, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să admită recursul, cu casarea totală a hotărârii atacate și să dispună rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, dacă constată că eroarea judiciară nu poate fi corectată de instanța de recurs.

Totodată, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv să o caseze total, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, care a dus la adoptarea unei hotărâri ilegale.

Potrivit art.414 alin.(1), 417 alin.(1) pct.8), 419, 436 alin.(1), (2) Cod de procedură penală și a jurisprudenței naționale, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate de apel.

În același context, Colegiul penal lărgit menționează, că hotărârile pronunțate de instanțele de fond trebuie să fie motivate atât în fapt, cât și în drept, în corespundere cu prevederile legislației în vigoare. Necesită a se avea în vedere că nu numai nemotivarea hotărârii, dar și motivarea superficială sau motivarea în termeni vagi, evazivi, reprezintă motiv de casare.

Totodată, potrivit art.101 alin.(4) Cod de procedură penală, instanța de

judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Astfel, în caz de admitere a apelului și rejudecării cauzei, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă analiza probelor pe care s-a bazat prima instanță, care cerințe ale Legii au fost încălcate de către această instanță, apoi motivele adoptării soluției date de instanța de apel.

Instanța este obligată la examinarea probelor care confirmă vinovăția sau nevinovăția persoanei, să argumenteze motivele admiterii sau respingerii probelor atât de învinuire, cât și cele de apărare.

În orice caz, se supun analizei toate probele, indiferent de faptul că sunt cuprinse în dosarul penal sau prezentate de către părți în ședință.

Reieșind din materialele cauzei, Colegiul penal lărgit consideră necesar de menționat că, instanța de apel potrivit procesului-verbal al ședinței de judecată, la examinarea apelului, a audiat în instanța de apel inculpații (f.d.85-89 vol. XIII), reprezentantul părții vătămate SRL „Rotary Group”, Ghenadie Rotaru (f.d.83-84 vol. XIII) și martorii Gheorghe Marga și Gheorghe Ursachi (f.d.79-82 vol. XIII), iar declarațiile martorilor Alexandru Găina, Vladimir Gorojanchin și Andrei Sanduța (f.d.122 vol. XIII) au fost doar verificate, prin citirea lor.

În acest context Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel a încălcat prevederile art.415 alin.(2¹) Cod de procedură penală nerespectând procedura condamnării inculpaților Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea în baza art.art.42 alin.(2), 191 alin.(5) Cod penal și Alexandru Hîncu în baza art.art.42 alin.(3), 191 alin.(5) Cod penal și încetarea procesului în baza art.art.42 alin.(3), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal în privința inculpaților Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea și art.art.42 alin.(5), 276 alin.(2) lit. b) Cod penal în privința inculpatului Alexandru Hîncu, după ce prima instanță i-a achitat, și în special nu sa ținut cont de jurisprudența CtEDO.

Astfel, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare, bazându-se exclusiv pe dosarul din prima instanță, care conține depozițiile martorilor și declarațiile inculpaților, același dosar, în temeiul căruia inculpații au fost achitați în primă instanță.

Instanța de apel urmează să procedeze la o nouă audiere atât a inculpaților, cât și a martorilor acuzării solicitați de părți (hotărârile CtEDO Popovici c. Moldovei din 27.11.2007 și Dănila c. României din 08.03.2007).

Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care depozițiile lor constituie mărturii acuzatorii, susceptibile să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea învinuitului (hotărârea Spînu c. României din 29.04.2008).

La fel, relevant speței este și cauza CtEDO - Manoli c. Republicii Moldova din 28.02.2017, potrivit căreia Curtea Europeană a statuat că autoritatea responsabilă de a decide cu privire la vinovăția sau nevinovăția unui acuzat ar trebui, în principiu, să asculte victimele, învinuitul și martorii în persoană și să evalueze credibilitatea acestora (a se vedea, Kashlev c. Estoniei, nr. 22574/08, §§ 48-50, 26.04.2016) și că evaluarea credibilității este o sarcină complexă care nu poate fi realizată, de obicei, doar prin citirea unei înregistrări a declarațiilor, cu atât mai mult în cazul în care sunt avute în vedere doar unele declarații.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal,

reglementat de art.24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și judecarea cauzei sunt separate și se efectuează de diferite organe și persoane.

Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În conformitate cu prevederile art.26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană în hotărârea Capeau c. Belgiei din 13.01.2005, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al art.6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Ignorarea jurisprudenței CtEDO și încălcarea prevederilor art.art.24, 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală lezează drepturile inculpaților la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenție.

CtEDO în hotărârea Lüdi c. Elveției din 15.06.1992, a ajuns la concluzia că există o încălcare a art.6 § 1 din Convenție chiar și atunci când proba nu a fost singura care a fundamentat condamnarea, dar instanțele naționale nu au oferit un motiv întemeiat pentru absența martorului.

În hotărârea Fluieraș c. României din 09.04.2013, Curtea a condamnat statul român pentru încălcarea dreptului la un proces echitabil, consacrat de art.6 § 1 din Convenție, ca urmare a condamnării reclamantului fără audierea martorilor, deși acesta fusese achitat de două instanțe inferioare.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, Colegiul penal lărgit conchide că, în esență curtea de apel a întemeiat condamnarea inculpaților pe o nouă interpretare a declarațiilor a cărui autori (martori) nu au fost audiați de instanța de apel fiind doar citite, or, instanța de apel urma să audieze pe viu martorii, declarațiile cărora sunt indicate în decizie ca probe, dat fiind faptul că prima instanță a emis o sentință de achitare a inculpaților.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit consideră că pronunțarea condamnării inculpaților fără audierea martorilor, este contrară cerințelor unui proces echitabil în sensul art.6 § 1 din Convenție.

Instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile sale de condamnare pe probele cercetate de către prima instanță, care a dispus achitarea inculpaților. La fel, instanța de apel a casat sentința de achitare, însă nu s-a expus asupra motivelor reaprecierii probelor contrară celei date de instanța de fond ori a respingerii acestei aprecieri.

Instanța de recurs a constatat, că instanța de apel și-a bazat soluția sa fără să aprecieze fiecare probă în parte și să se expună asupra admisibilității sau a inadmisibilității acesteia. Mai mult, instanța este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe, la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să se pronunțe asupra lor cu respectarea strictă a prevederilor art.101 Cod de procedură penală.

Nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. art.24, 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să

solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului, urmează să fie apreciată ca nesusținere a acuzațiilor penale în privința inculpatului în cadrul examinării apelului declarat împotriva sentinței de achitare.

Ignorarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și 26 din Codul de procedură penală lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În plus, în cazul renunțării procurorului de a prezenta proba cu martorii acuzării, instanța este în drept să aprecieze acest fapt ca renunț la aceste mijloace de probă, nu și să le pună la baza unei decizii de condamnare.

La fel, în decizia contestată cu recursuri ordinare nu se regăsesc motivele pentru care instanța de apel a respins argumentele invocate în apărarea inculpaților, mai ales că aceste argumente au fost acceptate ca veridice de către instanța de fond.

În speță, nu sa verificat care este soarta mijloacelor de transport ca fiind sustrase, or, acest fapt este determinant pentru a stabili cuantumul despăgubirilor ce urmează a fi încasate în cazul unei soluții de condamnare. Reprezentantul părții vătămate Rotaru Ghenadie a confirmat că aceste bunuri la moment se află în posesia sa, însă acest fapt nu permite încasarea unor duble despăgubiri.

Totodată, Colegiul penal reține și faptul instanța de apel în decizia sa a indicat că suma prejudiciului material cauzat prin infracțiune părții vătămate este de 2 079 096,6 lei însă dispune spre încasare cu titlu de prejudiciul material a sumei de 2 070 094,6 lei, fără să dea o oarecare apreciere faptului că înseși partea vătămată declară că o parte din bani pentru autotractor și remorcă au fost achitați de inculpatul Alexandru Hîncu.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art.436 Cod de procedură penală, care prevede procedura de rejudecare și limitele acesteia, să audieze martorii acuzării prezentați de procuror în prezenta cauză penală, să fie apreciată fiecare probă în parte, și toate în ansamblu, cu expunerea admisibilității sau inadmisibilității probelor, să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legislației procesuale penale asupra tuturor motivelor invocate atât de acuzare cât și cele în scop de apărare și ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

11. În conformitate cu art.art.434 alin.(1) pct.(2) lit. c), alin.(2) și alin.(3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Admite recursurile ordinare declarate de avocatul Ghenadie Odobescu în numele inculpaților Vitalie Rîhlea, Eduard Rîhlea și Dumitru Rîhlea, avocatul Pavel Zamfir în numele inculpatului și inculpatul Alexandru Hîncu, avocatul Roman Medeleanu în numele părții vătămate SRL „Rotary Group”, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 septembrie 2017, în cauza penală în privința lui ***Rîhlea Vitalie XXXXX, Rîhlea Eduard XXXXX, Rîhlea Dumitru XXXXX și Hîncu Alexandru XXXXX*** și dispune rejudecarea cauzei de către aceiași instanță de apel, în alt complet de judecători.

Se dispune eliberarea lui Rîhlea Vitalie XXXXX, Rîhlea Eduard XXXXX,

Rîhlea Dumitru XXXXX și Hîncu Alexandru XXXXX din starea de arest, în cazul că au fost reținuți în prezenta cauză penală, cu condiția că nu sunt reținuți sau le este aplicată măsura preventivă arestul pe o altă cauză penală.

Decizia nu se supune căilor de atac, pronunțată integral la 15 martie 2018.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Constantin Alerguș

Ion Druță